U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **V. Š.**, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2010, č. j. 103 086/2009-603,

takto:

I. Žaloba **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 15. 3. 2010 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 10. 3. 2010, č. j. 103 086/2009-603, kterým byl zamítnut jím podaný rozklad proti rozhodnutí uvedeného úřadu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 113 284/2008-634/IV.vyř., o námitce proti vyřízení reklamace vyúčtování ceny veřejně dostupné služby elektronických komunikací poskytnuté společností Vodafone Czech republic, a. s. Současně žalobce žádá o ustanovení advokáta z důvodu nedostatku finančních prostředků k úhradě právního zastoupení.

Nejvyšší správní soud úvodem připomíná, že podle § 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) je jeho posláním zajišťovat jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále rozhoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem. K rozhodování o žalobách směřujících proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy jsou věcně příslušné krajské soudy rozhodující ve správním soudnictví (§ 7 odst. 1 s. ř. s.). Ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. stanoví, že byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému. V nyní posuzovaném případě je však nutné nejprve vážit, zda daná věc vůbec spadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 2 a § 68 písm. b) s. ř. s.

Podle § 2 s. ř. s. poskytují ve správním soudnictví soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto nebo zvláštním zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Z rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou podle § 6 s. ř. s. vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon. Takovým zvláštním zákonem je občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), který v § 244 odst. 1 stanoví, že rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popřípadě smírčí orgán zřízený podle zvláštního právního předpisu podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů (§ 7 odst. 1), a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení. Tato právní úprava má zajistit účastníkům v případech, kdy správní orgán rozhodoval v rámci své kompetence o soukromoprávní věci, jiný způsob ochrany jejich práv než v řízení ve správním soudnictví.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že rozhodování ve věcech soukromoprávních náleží podle platné právní úpravy soudům, které postupují podle o. s. ř.; je tedy nutno vyřešit otázku, zda v daném případě rozhodl správní orgán ve věci soukromoprávní nebo veřejnoprávní, neboť to je podstatné pro vymezení hranice věcné příslušnosti mezi soudy „obecnými“ a soudy, které věc projednávají ve správním soudnictví.

V posuzované věci se jedná o rozhodnutí o námitkách proti vyřízení reklamace vyúčtování ceny za telekomunikační telefonní služby podle § 108 odst. 1 písm. g), § 122 odst. 1, § 123 odst. 1 a § 129 odst. 2 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), a §152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, když správní orgány rozhodovaly o telekomunikačních úhradách žalobce jako účastníka telefonní stanice ve správním řízení zahájeném na základě jeho návrhu, v němž žalobce rozporoval cenu za telekomunikační služby. Předmětem řízení je tak spor mezi poskytovatelem telefonní služby a účastníkem telefonní stanice o telekomunikační úhradu a její výši. Vztah mezi poskytovatelem služby, který je obchodní akciovou společností a účastníkem telefonní stanice je nepochybně vztahem soukromoprávní povahy, a to i přesto, že se otázky řízení řídí obecnými předpisy správního řízení, neboť rozhodující význam pro posouzení charakteru věci má právo hmotné, nikoliv právo procesní, jak se již zdejší soud vyslovil například v usnesení ze dne 30. 9. 2003, č. j. 6 A 60/2000 - 46, dostupném na www.nssoud.cz.

Na základě shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že rozhodování o námitkách proti vyřízení reklamace vyúčtování ceny za telekomunikační telefonní služby je rozhodováním orgánu veřejné správy o právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů.

Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl, neboť žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, kdy je žaloba podle § 68 písm. b) s. ř. s. nepřípustná.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté občanského soudního řádu k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu; v takovém případě účinky procesních úkonů učiněné v tomto řízení zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení s. ř. s.

V Brně dne 19. března 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu